

atut+

PEACE KEEPER 2025

Certifikační cvičení neboli OTC (odborné taktické cvičení) prověřuje připravenost jednotky před výjezdem do zahraniční operace. 6. jednotka Vojenské policie zakončila svoji přípravu certifikačním cvičením s názvem Peace Keeper 2025 a je připravena k nasazení na území Kosova pod křídla KFOR – jedné z operací řízených NATO. Do výcviku se letos poprvé zapojili také příslušníci aktivní zálohy Vojenské policie, kteří se nově stávají nedílnou součástí nasazované jednotky.

„Jelikož se jedná již o šestou rotaci Vojenské policie do této operace, mohly být využity zkušenosti předchozích jednotek, a certifikační cvičení tak bylo provedeno způsobem, který reflektoval aktuální podmínky v místě nasazení. Právě díky těmto zkušenostem se příslušníci třetí rotace, kteří slouží pod hlavičkou pražského útvaru Vojenské policie, mohli podílet na zabezpečení výcviku a naplánovat jednotlivé modelové situace dle reálných scénářů,“ říká velitel jednotky plukovník Lukáš Stejskal, který byl po celou dobu přítomen na TOC (Tactical Operational Centre – operačním centru) a aktivně předával své zkušenosti ostatním příslušníkům jednotky.

Pod taktickým velením Italů

Certifikační cvičení proběhlo ve stejném režimu, v jakém probíhá běžný život na základně MSU (Multinational Specialized Unit), která je pod taktickým velením italské složky Carabinieri. 6. jednotka Vojenské policie je podřízena MSU a jejím úkolem je podílet se na zabezpečování SASE (Safe and Secure Environment – bezpečné a zajištěné prostředí) a FoM (Freedom of Movement – volnost pohybu). Ačkoliv je Vojenská policie chápána jako represivní složka, v zahraniční operaci se orientuje především na patrolovací činnost za účelem sběru informací. Nedílnou součástí je však i oblast CRC (Crowd Riot Control – zvládání davu), která při certifikaci rozhodně nechyběla.

„Modelové scénáře velmi výstižně odpovídaly situacím, se kterými se potýkaly předchozí

jednotky. Jednalo se zejména o kontakt s civilním obyvatelstvem, řešení každodenních záležitostí, ale také o zabezpečení Force Protection (ochrany základny) či šetření dopravních nehod. Na tyto oblasti, jako je šetření dopravních nehod či kontrola příslušníků ozbrojených sil i jiných států, se zaměřuje jednotka MNMP (Multinational Military Police – mnohonárodní jednotka vojenské policie), do níž Česká republika přispívá na přístínské základně dvěma příslušníky. Právě tyto vojáci vystupují v Kosovu jako policejní orgán,“ konstatuje plukovník Stejskal.

Česká republika nabízí unikátní schopnosti

Příprava jednotky byla velmi náročná, a to především z toho důvodu, že jednotka zastupující naši zemi poskytuje KFOR odbornost v podobě dynamického prvku CRC. Příslušníci museli prokázat nejen své dovednosti a schopnosti, které si osvojili během přípravy, ale velký důraz se kladl i na fyzickou a psychickou stránku.

„Osobně jsem se mohl ubezpečit, že je naše jednotka připravena k výjezdu. Velmi pozitivně vnímám, že naše země může poskytnout do operace unikátní schopnosti, a jsem hrdý na všechny své příslušníky, jejichž odborné a taktické dovednosti jsou nezpochybnitelné. Nyní nás čeká fáze zasazení a příprava na soužití s našimi italskými partnery.“

*Text: nrtm. Michaela Kolářová, foto: autorka
a rtn. Jan Kardinál*

PŘIPRAVENI K NASAZENÍ

DRONY, VÝBUŠNINY, ÚNOS

Ve Vyškově se uskutečnil tradiční kurz přežití pro novináře a humanitární pracovníky. V polovině letošního října proběhl intenzivní kurz speciální přípravy pro krizové situace, který každoročně organizuje odbor komunikace Ministerstva obrany ve spolupráci s Velitelstvím výcviku – Vojenskou akademií. Letos se do něj zapojilo 15 novinářů a humanitárních pracovníků např. z České televize, TV Nova, Českého rozhlasu, ADRA a dalších. Certifikát o absolvování kurzu převzalo čtrnáct z nich.

I letos kurz reagoval na dění ve světě. „Program každoročně upravujeme tak, aby vycházel z nejaktuálnějších bezpečnostních trendů a scénářů. Letos jsme kladli důraz především na schopnost zvládat útoky pomocí dronů a reagovat na improvizovaná výbušná zařízení, která jsou čím dál častěji využívána v konfliktních oblastech,“ popisuje velitel kurzu kapitán Vlastimil Vašina. „Kromě fyzické zátěže klademe důraz hlavně na psychickou odolnost a schopnost rozhodovat se pod tlakem,“ doplnil Vašina.

Teorie i reálné scénáře

Účastníci prošli náročným výcvikem, který zahrnoval nejen teoretickou přípravu, ale i velmi realistické modelové situace. Denní i noční poplachy, útoky, pohyb v minovém poli, ohňová dráha, práce s mapou, první pomoc v bojových podmínkách, spánková deprivace i náročné přesuny byly záměrně vedeny tak, aby kurz co nejvěrohodněji reflektoval reálné nasazení. Závěrečná část simulovala únos,

výslech a vyjednávání, kde si frekventanti ověřili schopnost zachovat klid a rychle se rozhodovat. „Byla to extrémní zkouška fyzické i psychické odolnosti. Naučili jsme se nejen základy přežití a první pomoci, ale hlavně jak překonat strach a zachovat si chladnou hlavu i v nejhorších momentech,“ shrnuje Jan Heteš z TV Nova. Lucie Malánová z humanitární organizace ADRA dodává: „Kurz mi otevřel oči – ukázal, co všechno ještě neumím, ale mám šanci se naučit. Nejsilnějším zážitkem byla simulace únosu, kdy člověk ztrácí kontrolu i pojem o čase, ale musí zachovat rozvahu. Byla to náročná zkušenost, ale zároveň cenná škola sebepoznání a vzájemné podpory, protože i v nejhorších chvílích vám tým dokáže podat pomocnou ruku.“

Zkušenosti, které rozhodují o přežití

Týmová spolupráce hrála v kurzu zásadní roli. „Kurz nás naučil si pomáhat – ať už při rychlém balení výstroje během poplachu,

při přesunech i ve chvílích, kdy bylo nutné okamžitě reagovat na nálety a vyhledat bezpečný úkryt,“ říká Kristýna Bezděková z TV Nova, která zároveň oceňuje i praktické rady při jednání s místním obyvatelstvem.

„Kurz není o tom, abychom vás vystrašili, ale abychom vás připravili na to nejhorší, co může přijít. A abyste v těchto chvílích neztratili hlavu,“ dodává kapitán Vlastimil Vašina během závěrečného vyhodnocení s účastníky. Na konci týdne si téměř všichni odnášejí nejen certifikát, ale především cenné zkušenosti, které mohou zachránit život nejen jim, ale i jejich kolegům či civilistům v ohrožených oblastech. „Je to výstup z komfortní zóny, a právě v takovém prostředí si účastníci osvojí dovednosti, které mohou rozhodovat o přežití, a to nejen v krizových oblastech, ale i během každodenní terénní práce novinářů a humanitárních pracovníků,“ uzavírá kapitán Vašina.

Text: Daniela Hölzelová, foto: Jiří Sejkora

BOJIŠTĚ SI POČASÍ NEVYBÍRÁ

Připravit se na bojiště, ve scénářích drony a zima jako jeden z protivníků. Tak vypadal poslední listopadový týden na Libavé. Vojáci 72. mechanizovaného praporu z Přáslavic se zdokonaľovali ve výcviku s důrazem na moderní druh války. Počasí jim naservírovalo opravdu dokonalou chuťovku: přes den kolem nuly, v noci několik stupňů pod nulou, sních, déšť a studený vítr.

V těchto podmínkách cvičila 1. mechanizovaná rota a rota aktivní zálohy. Téma bylo společné: připravit se na bojiště, kde jsou normální součástí hry drony a kde zima není jen nepřijemností, ale skutečným problémem.

Zima jako protivník

Podle vojáků nebyly náročné úkoly, ale právě kombinace nepříznivého počasí a tempa výcviku. Týmy se přesouvaly v rozbředlém sněhu a blátě, trávily dlouhé hodiny v zákopech nebo palebných postaveních a s výstrojí a zbraněmi pracovaly v mrazu.

Zatímco 1. rota se zaměřila na útoky proti zásobování protivníka a narušování jeho velitelských struktur, na rotu AZ čekaly střelby z ručních zbraní, bojové střelby družstev a manipulace s ručními granáty při taktickém výcviku. Vše probíhalo v situaci, kdy se vojáci museli starat nejen o splnění úkolu, ale i o to, aby prostě vydrželi v zimě a vlhku několik dní v kuse. „Munici a techniku doplníme, ale když

dojdou síly, je problém. Zima tady není kulisa, je to další protivník,“ vystihl to jeden z vojáků.

1. mechanizovaná rota: logistika, drony a velitelské stanoviště v úkrytu

Narušení zásobování protivníka probíhalo tak, že vojáci vyhledávali a ničili zásobovací kolony, muniční sklady a místa, odkud velitelé řídí své jednotky. Vojáci se pohybovali bez těžké techniky, pěšky, jen s osobními zbraněmi a vybavením. Přesuny v terénu se střídaly s přepady a léčkami. Když se dostali k místu, které představovalo velitelské stanoviště protivníka, přicházely na řadu operace v zastavěném prostoru včetně pohybu po ulicích a v budovách, kde se nepřítel může skrývat prakticky za každým rohem. Drony sehrály ve výcviku důležitou roli. V jednom ze scénářů došlo k simulovanému útoku malým útočným dronem na vozidlo, které vezlo zásoby. Vozidlo bylo zasaženo a několik vojáků bylo zraněno. Do akce nastoupili

zdravotníci s kurzem pokročilé první pomoci na bojišti. Jejich úkolem bylo v těchto složitých podmínkách zajistit jejich odsun do bezpečí.

Zatímco dřív si velitel pro sebe vybíral především místo, odkud bude mít o jednotkách přehled, dnes je důležité, aby zůstal protivníkovi skrytý. Proto bylo spojovací vozidlo TITUS schované ve staré garáži a samotné spojení s jednotkami probíhalo přes optický kabel a speciální výnosný komplet z jiné budovy. Velitel roty tak seděl v relativním bezpečí, mimo přímé dohledání, ale měl stále přehled o tom, co se děje v prostoru, kde se pohybují jeho vojáci.

Neviditelné profese v pozadí

Bez podpůrných prvků by tento výcvik vůbec nemohl proběhnout. Minometné jednotky poskytovaly palebnou podporu a trénovaly zásahy cílů na větší vzdálenost. Opraváři pásové techniky pracovali na dílnách a starali se o to, aby technika byla provozuschopná.

Spojaři zajišťovali spojení ve spolupráci se spojovací četou. Průzkumníci zajišťovali informace o prostoru. Zabezpečovací četa měla na starosti zásobování a zázemí, bez kterého by se výcvik brzy zastavil.

Právě propojení všech těchto odborností s aktivní zálohou bylo jedním z cílů výcviku. Záložáci tak viděli, jak funguje celý prapor jako celek a jakou roli v něm jejich rota hraje.

Stejně bojiště pro profesionály i záložáky

Společný výcvik 1. mechanizované rotý a rotý aktivní zálohy ukázal, že moderní bojiště nedělá rozdíl mezi profesionálním vojákem a záložákem. Zima, únava, drony nad hlavou, nutnost rychlé reakce, boj v obci i schopnost pomoci zraněnému kolegovi. To vše čeká každého, kdo by se v podobné situaci ocitl.

Výcvik na Libavě nebyl žádnou „ukázkou pro fotografy“, ale intenzivním polním výcvikem, jehož smyslem bylo najít slabiny dřív, než by se projevily v reálné situaci. „Snažíme se cvičit tak, jak bychom bojovali ve skutečnosti. Výcvik proto schválně přibližujeme realitě, i když to znamená víc nepohodlí a chyb. Právě tady máme prostor chyby odhalit a napravit,“ shrnuje výcvik příslušník 72. mechanizovaného praporu.

Text: kpt. Romana Spitzerová, foto: archiv 7. mb

